Napsal uživatel Jeroným Lešner
Neděle, 01 Duben 2001 01:00

Každý měsíc se v Malostranské besedě v Praze koná večer se jménem Brnkání na duši, kde Pavel Žalman Lohonka a spol. hostí nějakou zajímavou kapelu.

Ve středu 21.3., tedy v době, kdy se konaly v Praze zároveň předkola Port a konkurz Zahrady, se v Malostranské besedě představila vynikající bohumínská vokální skupina Sluníčko. Šlo o koncert vskutku unikátní - i v Bohumíně vystupuje Sluníčko jen jednou do roka. Folkový nadšenec je může znát leda z multižánrových festivalů, jako je třeba Telč...

Skladby jazzové, swingové, ale i romské, podal soubor tak, jak je na česko-polském pomezí zvykem - s velkou vervou, výrazem a chutí v úžasné pohodě, bezprostředně a uvěřitelně. Viděl jsem těžní věže, viděl jsem romskou hospodu, cítil jsem žár oceláren.

Strhující vystoupení směřovalo ke svému hlavnímu okamžiku - ke křtu prvního CD, které se jmenuje Maraton. Po více než patnácti letech existence kapely shledal kapelník Ota Maňák, že uzrál čas něco nahrát. Trpělivost růže přináší. Vytříbené, usazené, ozkoušené skladby, bez zbytečného chvatu, v klidu a výborně.

Polovina večera, vyhrazená Sluníčku, zvolna končila a na pódiu se objevil Žalman a spol., rovněž v dobré náladě a v pohodě. Velice mě potěšili, že opět zpívají nově zaranžované písně z "Pocestného do sedmého nebe". Krásný večer. Podle mě nejlepší březnový koncert v Praze.